

XIV REUNIÓ TÈCNICA

**la conservació arquitectònica,
un treball en equip**

3 i 4 de novembre de 2014

Membres de CRAC, preocupats per l'escàs reconeixement professional del conservador-restaurador en el camp de la restauració arquitectònica, han volgut plantejar algunes consideracions bàsiques en el marc de la XIV Reunió Tècnica. Per aconseguir un primer consens que acabi essent el més ampli possible sobre l'aplicació de criteris tant en estudis, projectes i intervencions, com en concursos, adjudicacions i contractes, aquestes qüestions es plantejaran als membres de la taula rodona (dimarts 4 per la tarda). Els assistents també esteu convidats a participar en el debat amb les vostres aportacions i preguntes.

INTERVENCIONS EN EL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC: CONSIDERACIONS PERQUÈ ELS CONCEPTES I CRITERIS DE CONSERVACIÓ -RESTAURACIÓ S'APLIQUIN REALMENT

La conservació-restauració és una disciplina professional que, de manera relativament recent, s'ha incorporat a la intervenció en el patrimoni arquitectònic. Les nostres habilitats manuals van facilitar primer l'accés a les bastides. Amb posterioritat, s'ha començat a valorar la nostra formació en la redacció de projectes d'intervenció i, a poc a poc, hem començat a participar en les Direccions Facultatives.

Considerem que qualsevol intervenció sobre el patrimoni arquitectònic és prou complexa perquè la proposta d'intervenció estigui desenvolupada per un equip interdisciplinari qualificat. També pensem que és necessari establir una ordenació que reguli la presència i la responsabilitat del conservador-restaurador i que complementi la resta de disciplines implicades que ja tenen clarament definides les seves funcions.

Caldria redactar una normativa i una legislació que determinessin com a essencial i indispensable la presència del conservador-restaurador en les intervencions sobre patrimoni arquitectònic. Sense aquest reconeixement es podran continuar redactant i executant projectes que no s'adaptin als protocols de conservació acceptats pels organismes nacionals i internacionals responsables de la tutela del nostre Patrimoni.

Aquest document, com a punt de partida per al debat, pretén millorar les intervencions en el patrimoni arquitectònic i hauria d'incorporar-se posteriorment a d'altres propostes per a la gestió de les activitats professionals dels conservadors-restauradors.

Llistem una sèrie de punts en els que caldria incidir per resoldre en part la manca de reconeixement professional que ens afecta i que contribuiria, al mateix temps, a millorar la qualitat de la conservació dels Béns Culturals Immobles.

1. Qualsevol projecte de conservació-restauració arquitectònica durant la fase de disseny inclourà, almenys, la col·laboració d'un conservador-restaurador que, posteriorment, formarà part de la direcció facultativa.
2. L'aprovació del projecte ha de ser supervisada per un comitè d'experts que inclourà, com a mínim, un conservador-restaurador. L'administració farà el seguiment i control de les obres a través de tècnics especialitzats en la conservació i el tractament del patrimoni arquitectònic.
3. En l'adjudicació de les obres s'haurà d'incloure uns barems de puntuació per a l'avaluació de l'equip tècnic-professional, com ja existeix per a la valoració econòmica i les millores del projecte.
4. En les licitacions s'hauran d'aclarir els sistemes de qualificació empresarial i professional perquè recullin els aspectes específics per als conservadors-restauradors.
5. Les partides de conservació-restauració de les obres hauran de ser adjudicades i executades per empreses especialitzades en conservació-restauració. En aquestes obres intervindran especialistes en conservació-restauració.
6. Valorar la possibilitat de realitzar projectes de manteniment dels conjunts arquitectònics restaurats.
7. Les associacions professionals de conservadors-restauradors han d'estar representades en els òrgans consultius autonòmics i nacionals encarregats de protegir la bona praxis en la preservació del patrimoni arquitectònic.
8. En els centres de formació s'hauria d'introduir un recorregut curricular equivalent a una especialitat en conservació del patrimoni arquitectònic.
9. Regular la professió del conservador-restaurador introduint en la legislació la figura del conservador-restaurador com a tècnic imprescindible per a la correcta conservació dels béns culturals immobles.
10. Realitzar campanyes de difusió i de sensibilització social per difondre aquestes necessitats entre els mitjans de comunicació i les autoritats polítiques.

